Td 005_10

Δώδεκα χρονώ κορίτσι χήρα πάει στη μάνα της
με στεφάνια στην ποδιά της έκλαιγε τον άντρα της
με στεφάνια στην ποδιά της έκλαιγε τον άντρα της.
Σώπα κόρη μ’ και μην κλαίεις και μην το πικραίνεσαι
είσαι νέα και ωραία και ξαναπαντρεύεσαι.
Διες τε μάνα μ’ διες τε σκύλα μ’ που μου λέει να παντρευτώ
δεν μου λέει να καλογ’ρέψω και στα μαύρα να ντυθώ
αχ μπρε γούρνα μαρμαρένια πώς βαστάς κρύο νερό
έτσ’ βαστώ κι εγώ καημένη της αγάπης τον καημό.